

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/22/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8018200634
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Martinčeková
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:8018200634.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Michala Matulníka, PhD., v právnej veci žalobcu: Q. Q. K., nar. X.X.XXXX, A. S. Č. XXX, proti žalovanému: Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Račianska č. 71, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Ministra spravodlivosti SR č. 42124/2018/42/OK/S zo dňa 15.8.2018, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 4Sa/23/2018-58 zo dňa 14.7.2020, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Žalovanému náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Krajský súd v Prešove rozsudkom č.k. 4Sa/23/2018-58 zo dňa 14.7.2020 zamietol žalobu žalobcu zo dňa 21.9.2018, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Ministra spravodlivosti SR č. 42124/2018/42/OK/S zo dňa 15.8.2018 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“).

2. Minister spravodlivosti SR podľa § 59 ods. 1 a 2 a § 61 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) v spojení s § 93 ods. 1 a § 101 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o sudcoch a prísediacich“) a na základe návrhu osobitnej rozkladovej komisie zamietol rozklad žalobcu a potvrdil rozhodnutie Ministerstva spravodlivosti SR č. 42124/2018/42 zo dňa 8.6.2018.

3. V odôvodnení preskúmaného rozhodnutia poukázal, že Ministerstvo spravodlivosti SR (ďalej len „ministerstvo“, resp. „prvostupňový správny orgán“) rozhodnutím č. 42124/2018/42 zo dňa 8.6.2018 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“) nepriznalo žalobcovi príplatok k nemocenskému podľa § 93 ods. 1 zákona o sudcoch a prísediacich, o ktorého priznanie požiadal písomnou žiadosťou zo dňa 31.3.2018. Ministerstvo ako prvostupňový orgán vychádzalo pri posúdení dôvodnosti žiadosti z právneho záveru, že žalobca nespĺnil zákonné predpoklady pre priznanie príplatku k nemocenskému za obdobie od 13.4.2017 až do 11.4.2018, nakoľko uvedený príplatok môže poberať len osoba, ktorá je sudcom, a keďže od 13.4.2017 už nie sudcom, nie je oprávnený predmetný príplatok poberať. Proti tomuto rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu podal žalobca rozklad.

4. Z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia vyplýva, že pri posudzovaní dôvodnosti rozkladu sa riešili dve právne otázky, a to príslušnosť osobných úradov na rozhodovanie v otázkach sociálneho zabezpečenia sudcu a povaha príplatku k nemocenskému ako nástroja sociálneho zabezpečenia sudcu. K prvej otázke - s poukazom na § 25 ods. 4 a § 97 zákona o sudcoch a prísediacich, osobným úradom sudcu je súd, na ktorý bol sudca pridelený, preložený alebo dočasne preložený podľa § 12a zákona o

sudcoch a prísediacich len v tých prípadoch, ak je možné takýto súd ako osobný úrad určiť. V ostatných prípadoch je osobným úradom sudcu (resp. bývalého sudcu) ministerstvo. Keďže po 12.4.2017 vo vzťahu k podávateľovi rozkladu už niet súdu, na ktorý by bol pridelený, žalovaný vychádzal z účelu ustanovenia § 25 ods. 4 a § 97 zákona o sudcoch a prísediacich, a priznal ministerstvu postavenie osobného úradu.

5. K otázke týkajúcej sa povahy príplatku k nemocenskému ako nástroja sociálneho zabezpečenia sudcu žalovaný konštatoval, že prvostupňový orgán adekvátne vyriešil nastolenú právnu otázku a došiel k správny právny záverom, že je to dávka sociálneho zabezpečenia, ktorá prináleží osobe, ktorej vznikol podľa osobitného predpisu nárok na nemocenské a v čase vzniku tohto nároku mala status sudcu. K tomuto výkladu dospel prvostupňový orgán ako aj podávateľ rozkladu. To, v čom sa ich právne stanoviská líšia, je okolnosť vyplývajúca z ustanovenia § 93 zákona o sudcoch a prísediacich vo vzťahu k rozkladateľovi, a to konkrétne skutočnosť, že dňom 12.4.2017 rozkladateľovi zanikla funkcia sudcu. Prvostupňový orgán mal za to, že táto okolnosť má vplyv na nárok na príplatok k nemocenskému, pričom rozkladateľ vychádzal z opaku. Okolnosť, či zánik statusu sudcu má alebo nemá (hmotnoprávne) vplyv na trvanie nároku na výplatu príplatku k nemocenskému, je možné z ustanovenia odvodiť len nepriamo. V tomto ohľade je potrebné prisvedčiť prvostupňovému orgánu, že systematický výklad jednotlivých nárokov v rámci sociálneho zabezpečenia sudcu podľa ôsmej hlavy zákona o sudcoch a prísediacich ako aj použitie slova „mu“ (t. j. sudcovi) v § 93 ods. 1 vedie k záveru, že v prípadoch zániku statusu sudcu zaniká aj nárok na poberanie príplatku k nemocenskému, a to bez ohľadu na to, že nárok na nemocenské podľa osobitného predpisu trvá aj po tom, čo táto skutočnosť nastala. Inak povedané, bez ohľadu na to, že všeobecné predpisy o sociálnom zabezpečení zo zániku statusu sudcu pre poberanie nemocenského nevyvodzujú žiadne následky, osobitný príplatok k nemocenskému môže patriť len osobe, ktorá takýto status má. Rozkladateľovi teda odo dňa 13.4.2017 príplatok k nemocenskému patriť nemôže, nakoľko k tomuto dňu už nebol sudcom.

6. Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutia a konanie, ktoré im predchádzalo, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, pretože rozhodnutia a postup správnych orgánov sú v súlade so zákonom.

7. Správny súd poukázal, že spornou skutočnosťou je právne posúdenie uskutočnené správnym orgánmi, v zmysle ktorého zánik statusu sudcu u žalobcu ku dňa 12.4.2018 mal za následok nepriznanie príplatku k nemocenskému, ktorý môže poberať len sudca. Správny súd je toho názoru, že rozhodujúcim kritériom pre posúdenie zákonnosti napadnutých rozhodnutí je samotná podstata príplatku k nemocenskému ako osobitnej dávky sociálneho zabezpečenia sudcu, ktorá je viazaná na pôsobenie vo funkcii sudcu. Ak žalobca ku dňu 13.4.2017 prestal vykonávať funkciu sudcu, nemohol mu byť príplatok k nemocenskému priznaný. Zákonodarca nárok na príplatok výslovne podmieňuje dočasnou neschopnosťou na výkon funkcie sudcu a tým jednoznačne stanovuje, že uznanie za dočasne neschopného na výkon zárobkovej činnosti v zmysle zákona o sociálnom poistení nie je dostatočným dôvodom na priznanie špecifického benefitu, t. j. príplatku. Ak žalobca odo dňa 13.4.2017 nebol sudcom, nemohol byť ani dočasne neschopný vykonávať funkciu sudcu v období od 13.4.2017 do 11.4.2018, teda zánikom funkcie sudcu mu zaniklo aj oprávnenie vykonávať túto funkciu. Aj spôsob výpočtu príplatku k nemocenskému potvrdzuje skutočnosť, že zákonodarca viazal nárok na príplatok len na osobu, ktorá je oprávnená na výkon funkcie sudcu - § 93 ods. 1 zákona o sudcoch a prísediacich. Zánikom funkcie sudcu zaniká aj nárok na funkčný plat, a teda nie je možné odvodiť v zákone definovaný rozdiel. Námieta žalobcu, že zánik statusu sudcu nemá hmotnoprávny vplyv na priznanie nároku na výplatu príplatku k nemocenskému, je nedôvodná. Správny súd je toho názoru, že zánikom funkcie sudcu zanikol žalobcovi aj nárok na príplatok k nemocenskému bez ohľadu na skutočnosť, že nemocenské - z titulu splnenia podmienok zákona o sociálnom poistení - bolo žalobcovi vyplácané aj naďalej. Príplatok k nemocenskému je nárok upravený osobitným právnym predpisom - zákonom o sudcoch a prísediacich - a je priznávaný len a iba osobe, ktorá disponuje štatútom „sudca“.

8. Na základe vyššie uvedených skutočností správny súd dospel k záveru, že tak prvostupňový správny orgán ako aj druhostupňový správny orgán v správnom konaní postupovali v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o sudcoch a prísediacich, keď žalobcovi po odvolaní z funkcie sudcu nepriznali príplatok k nemocenskému. Z uvedených dôvodov správny súd žalobu podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol.

9. Proti uvedenému rozsudku podala žalovaný (ďalej tiež ako „sťažovateľ“) kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP . Navrhol, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, resp. aby kasačný súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a prvostupňové rozhodnutie a vec vráti správne orgánu na ďalšie konanie.

10. Sťažovateľ bol názoru, že je naplnený dôvod kasačnej sťažnosti, keď krajský súd obsah aplikovanej právnej normy § 93 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z nesprávne interpretoval. Podľa sťažovateľa je zrejmé, že pre priznanie príplatku k nemocenskému je potrebné splnenie dvoch podmienok: sudca je uznaný pre chorobu za dočasne neschopného na výkon funkcie a vznikol mu nárok na nemocenské. Obe podmienky pre priznanie nároku boli splnené: ako sudca bol žalobca dňa 11.4.2017 pre chorobu uznaný za dočasne neschopného na výkon funkcie sudcu a vznikol mu nárok na nemocenské. Na uvedené právne posúdenie nemá vplyv skutočnosť, že po vzniku dočasnej pracovnej neschopnosti bol odvolaný z funkcie sudcu prezidentom Slovenskej republiky. Ako žiadateľ neprestal spĺňať žiadnu podmienku stanovenú zákonom na priznanie príplatku. Je rozhodujúce, že ako sudca bol uznaný za dočasne neschopného na výkon funkcie a dočasná práceneschopnosť naďalej trvala.

11. Sťažovateľ vyjadril názor, že v prípade, ak súd pripustí výklad zákona, že zánikom funkcie sudcu stráca sudca nárok na príplatok k nemocenskému, i keď práceneschopnosť trvá a nárok na príplatok vznikol v čase, keď disponoval statusom sudcu, takýto výklad zákona je potrebné považovať za diskriminačný, v rozpore so zásadou nezávislosti sudcu, ktorá je zabezpečená okrem iného sociálnym zabezpečením sudcu. V tejto súvislosti žalobca upriamil pozornosť na právne postavenie zamestnancov v súvislosti s ich nemocenským poistením, pričom je neprípustné, aby postavenie sudcu ako ústavného činiteľa bolo horšie ako postavenie zamestnanca. Sťažovateľ s poukazom na ustanovenia zákona o sociálnom poistení konštatoval, že zamestnanec má nárok na nemocenskú dávku, ak splnil podmienky ustanovené na vznik nároku na nemocenskú dávku počas trvania nemocenského poistenia alebo po jeho zániku v tzv. ochrannej lehote, pričom výška nemocenského vychádza z denného vymeriavacieho základu vyčísleného z príjmu z posledného pracovného pomeru, i keď pracovný pomer skončil. Sťažovateľ uviedol, že ak krajský súd uvádzal, že sudcovi od 12.4.2017 patril príplatok za výkon funkcie sudcu, je potrebné uviesť, že výška príplatku za výkon funkcie sudcu je v nepomerne nižšej výške ako príplatok k nemocenskému, keď výška nemocenského a príplatku k nemocenskému predstavuje výšku funkčného platu.

12. Sťažovateľ uviedol, že nemožno pripustiť formalistický výklad zákona a už vôbec nie v prípade, keď samotný minister konštatoval, že zákon je nejednoznačný a „okolnosť“, či zánik statusu sudcu má alebo nemá (hmotnoprávny) vplyv na trvanie nároku na výplatu príplatku k nemocenskému, je možné z ustanovenia odvodiť len „nepriamo“. Nezávislosť sudcov je daná aj materiálnym zabezpečením sudcu a podľa názoru žalobcu zákon aj v časti materiálneho a sociálneho zabezpečenia sudcu nemožno vykladať v neprospech sudcu. Podľa názoru sťažovateľa nezávislosť sudcu spočíva aj na hmotnom zabezpečení sudcu aj počas práceneschopnosti. Sťažovateľ poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Nc/30/2012 a Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. ÚS 27/2015.

13. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou, včas a je prípustná, postupom bez nariadenia pojednávania (§455 SSP) a po oboznámení sa so súdnym a administratívnym spisom zistil, že kasačná sťažnosť je nedôvodná a preto ju zamietol z nasledovných dôvodov:

14. Z administratívneho spisu vyplýva, že žalobca bol dočasne práceneschopný odo dňa 11.4.2017, pričom práceneschopnosť trvala do 11.4.2018. Žalobca bol dňa 12.4.2017 odvolaný z funkcie sudcu prezidentom Slovenskej republiky. Odo dňa 13.4.2017 bol rozhodnutím Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 2.6.2017 žalobcovi priznaný mesačný príplatok za výkon funkcie sudcu. Žalobca bol poberateľom náhrady príjmu od 11.4.2018 do 12.4.2018, ktorú mu vyplatil Okresný súd Poprad a odo dňa 21.4.2018 poberateľom dávky nemocenského podľa zákona o sociálnom poistení.

15. Ďalej nebolo sporné, že Okresný súd Poprad vyplatil žalobcovi okrem náhrady príjmu v súlade so zákonom o sudcoch a prísediach aj príplatok k náhrade príjmu podľa § 93 ods. 1 cit. zákona za obdobie dočasnej pracovnej neschopnosti do zániku funkcie sudcu t. j. od 11.4.2017 do 12.4.2017. Žalobca v žiadosti zo dňa 31.3.2018 požadoval priznať príplatok k nemocenskému od 13.4.2017, t. j. odo dňa,

odkedy už nevykonával funkciu sudcu. Rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ktorým by žalobcovi priznala nemocenské od 13.4.2017 do 20.4.2017, žalobca do administratívneho spisu nepredložil.

16. Tu preskúmaným prvostupňovým správny rozhodnutím Ministerstvo spravodlivosti SR nepriznalo žalobcovi nárok na príplatok k nemocenskému, ktoré odôvodnilo tým, že odo dňa zániku funkcie sudcu už žalobca nedisponoval statusom sudcu a nespĺňal zákonnú podmienku uvedenú v § 93 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z.z. v znení účinnom ku dňu vydania tohto rozhodnutia. Rovnaký právny záver prijal aj minister spravodlivosti ako druhostupňový správny orgán, ktorý vo veci rozhodoval na základe rozkladu žalobcu v tu preskúmanom druhostupňovom rozhodnutí

17. Sporným medzi účastníkmi konania zostalo, či žalobca má nárok na príplatok k nemocenskému v období, kedy žalobcovi zanikla funkcia sudcu.

18. Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z.z. v znení účinnom ku dňu 23.8.2018 (právoplatnosť preskúmaného rozhodnutia) vymenovaním za sudcu vzniká a zánikom funkcie sudcu zaniká osobitný vzťah sudcu k štátu, z ktorého vyplývajú práva a povinnosti sudcu a štátu upravené týmto zákonom. Za štát v týchto vzťahoch koná ústredný orgán štátnej správy súdov, ktorého pôsobnosť upravuje osobitný predpis.9)

19. Podľa § 25 ods. 2 cit. zákona výkon funkcie sudcu sa začína dňom zloženia sľubu a skončí sa v deň zániku funkcie sudcu alebo v deň prerušenia výkonu funkcie sudcu, ak tento zákon neustanovuje inak.

20. Podľa § 18 ods. 2 písm. b/ cit. zákona prezident na návrh súdnej rady môže sudcu odvolať, ak dosiahol vek 65 rokov.

21. Podľa § 18 ods. 4 cit. zákona dňom, keď bolo sudcovi doručené rozhodnutie o odvolaní, funkcia sudcu zaniká.

22. Podľa § 93 ods. 1 cit. zákona ak je sudca uznaný pre chorobu alebo úraz za dočasne neschopného na výkon funkcie a vznikol mu nárok na náhradu príjmu alebo nárok na nemocenské podľa osobitného predpisu, patrí mu príplatok k náhrade príjmu alebo príplatok k nemocenskému vo výške rozdielu medzi funkčným platom po odpočítaní preddavku na daň z príjmov zo závislej činnosti, poisťného na zdravotné poistenie, poisťného na nemocenské poistenie, poisťného na starobné poistenie, poisťného na invalidné poistenie a poskytnutou náhradou príjmu alebo poskytnutým nemocenským.

23. Podľa § 101 ods. 3 cit. zákona sudca a osoby uvedené v § 100 ods. 2 môžu podať na súd návrh na preskúmanie rozhodnutia vo veciach príplatku do 30 dní odo dňa doručenia právoplatného rozhodnutia.

24. Podľa § 102 ods. 1 cit. zákona na účely zdravotného poistenia, nemocenského poistenia a dôchodkového poistenia sa sudca posudzuje ako zamestnanec; osobný úrad sudcu sa posudzuje ako zamestnávateľ.

25. Po preskúmaní veci a po vyhodnotení sťažnostných bodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu kasačný súd konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu s poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedenú v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Kasačný súd považuje právne posúdenie preskúmanej veci v merite veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom.

26. V kasačnej sťažnosti žalobca namietal nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom z dôvodu, že podľa neho boli splnené podmienky na priznanie príplatku k nemocenskému podľa § 93 ods. 1 zákona o sudcoch a prísediach č. 385/2000 Z.z. v znení účinnom ku dňu 23.8.2018, pretože splnil podmienku, že ako sudca bol uznaný pre chorobu za dočasne neschopného na výkon funkcie a zároveň mu vznikol nárok na nemocenské. Kasačný súd, v zhode s názorom správneho súdu konštatuje, že ustanovenie § 93 ods. 1 pre vznik nároku na príplatok k nemocenskému explicitne ustanovuje, že príplatok patrí sudcovi uznanému pre chorobu alebo úraz za dočasne neschopného na výkon funkcie, ktorému vznikol nárok na náhradu príjmu alebo nárok na nemocenské podľa zákona o soc. poistení. Podľa názoru kasačného

súdu, podmienka statusu sudcu musí platiť počas celej doby pracovnej neschopnosti sudcu, nielen v prvý deň pracovnej neschopnosti. Uvedené ustanovenie je vo svojom význame úplne jednoznačné, pretože uvádza, že sudca musí byť uznaný pre chorobu alebo úraz za dočasne neschopného na výkon funkcie a súčasne mu (sudcovi) vznikne nárok na náhradu príjmu alebo na nemocenské. Z uvedeného ustanovenia tak nie je možné vyvodiť, že nárok na nemocenské by už nemusel vzniknúť sudcovi. Je nesprávny názor žalobcu, podľa ktorého na vznik nároku na príplatok k nemocenskému postačuje, aby bola fyzická osoba sudcom len v čase uznania jeho dočasnej neschopnosti na výkon funkcie, teda v prvý deň neschopnosti, a v ďalšom období je už nepodstatné, či je alebo nie je sudcom. Naopak, podľa názoru kasačného a správneho súdu, v zhode správnymi orgánmi, ktoré vo veci rozhodli, je nevyhnutné, aby fyzická osoba bola sudcom počas celého obdobia nároku na príplatok k nemocenskému.

27. Uvedené vyplýva aj z § 25 ods. 1 zákona o sudcoch a prísediacich, podľa ktorého zánikom funkcie sudcu zaniká osobitný vzťah sudcu k štátu, z ktorého vyplývajú práva a povinnosti sudcu a štátu upravené týmto zákonom. Ak teda sudcovi z § 93 ods. 1 vyplývalo osobitné právo na príplatok k náhrade príjmu a k nemocenskému, zánikom jeho funkcie toto právo, súčasne s jeho osobitným vzťahom k štátu, zaniká.

28. Čo sa týka sťažostných námietok, tieto sú v plnom rozsahu nedôvodné. Pokiaľ žalobca namieta, že správny súd obsah § 93 ods. 1 zákona o sudcoch a prísediacich nesprávne interpretoval, kasačný súd nižšie poukazuje na základné zásady interpretácie právnych noriem v právnom štáte.

29. Ústavný súd SR princíp materiálneho právneho štátu prezentoval v právnom názore: „V právnom štáte, v ktorom sú ako neoddeliteľné súčasťou okrem iných stelesnené princípy, ako sú právna istota a spravodlivosť (princíp materiálneho právneho štátu), čo možno spoľahlivo vyvodiť z čl. 1 ústavy, sa osobitný dôraz kladie na ochranu tých práv, ktoré sú predmetom jej úpravy. Povinnosťou všetkých štátnych orgánov je zabezpečiť reálnu možnosť ich uplatnenia tými subjektmi, ktorým boli priznané.“ (ÚS 17/1999, nález z 22.09.1999, Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 365; zhodne I. ÚS 44/1999, nález z 13.10.1999, Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 382, I. ÚS 10/98, I. ÚS 54/02 nález z 13.11.2002, Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 2002 - II. polrok, s. 750, nález Ústavného súdu SR č. PL. ÚS 22/06). Judikatúra ústavného súdu tiež kladie dôraz na to, že v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR (ďalej ústava) s uplatňovaním princípu právnej istoty v právnom štáte sa spája požiadavka všeobecnosti, platnosti, trvácnosti, stability, racionálnosti a spravodlivého obsahu právnych noriem; medzi ústavné princípy vlastné právnomu štátu patrí aj zákaz svojvôle v činnosti štátnych orgánov, ako aj zásada primeranosti, resp. proporcionality (PL. ÚS 1/04).

30. Z článku 152 ods. 4 ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Pozitivistický právny prístup k aplikácii zákonov je preto v činnosti štátnych orgánov modifikovaný ústavne konformným výkladom, ktorý v závislosti od ústavou chránených hodnôt pôsobí reštriktívne alebo extenzívne na dikciu zákonných pojmov. Obsah zákonnej právnej normy nemôže byť interpretovaný izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je podmienkou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu.

31. Sťažovateľ vykladá obsah ust. § 93 ods. 1 zákona o sudcoch a prísediacich v rozpore s jeho gramatickým obsahom, bez nadväznosti na ostatné ustanovenia cit. zákona a na zákonom sledovaný cieľ. Správne orgány aplikujúce túto normu musia vychádzať z gramatického a teleologického výkladu tejto právnej normy tak, aby bola vykladaná v súlade s jej gramatickým obsahom a v súlade s cieľmi a účelmi cit. zákona. Cieľ sledovaný priznaním príplatku k nemocenskému je pomôcť osobe sudcu ako ústavného činiteľa prekonať závažné obdobie pracovnej neschopnosti tak, aby nebola narušená jeho životná úroveň v tomto období, reflektujúc pritom, že nemôže vykonávať takú dôležitú a odborne náročnú prácu, ktorú by inak vykonávať mohol. Preto finančná kompenzácia je až do výšky funkčného platu. Inak je tomu však pri trvaní pracovnej neschopnosti po zániku funkcie sudcu. V tomto období už fyzická osoba nie je dočasne neschopná vykonávať funkciu sudcu a preto nemá nárok na finančnú kompenzáciu spojenú práve s výkonom funkcie sudcu. V tom prípade nastupujú iné právne nástroje, a to príplatok za výkon funkcie sudcu, ktorý však vo svojej podstate má iný účel ako príplatok k nemocenskému.

32. Kasačný súd nevzhladal žiadny problém pri výklade ustanovenia § 93 ods. 1, ani žiadnu nejasnosť v obsahu tohto ustanovenia v otázke, či príplatok k nemocenskému je možné poskytnúť nielen sudcovi,

ale aj osobe, ktorá nie je sudcom. Tvrdenie žalobcu, že z dikcie tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, že pokiaľ sudca bol pre chorobu uznaný za dočasne neschopného na výkon funkcie sudcu, patrí mu príplatok k nemocenskému za obdobie práceneschopnosti, i keď neskôr zanikla jeho funkcia sudcu, nie je v súlade s obsahom tohto ustanovenia a žalobca si jeho skutočný obsah prispôsobuje vo svoj prospech.

33. Argument žalobcu, že rozhodnutie krajského súdu odporuje logike, lebo ak bol žalobca dočasne práceneschopný od 11.4.2017 do 11.4.2018, i keby mu funkcia sudcu nezaničila, bol by dočasne neschopný na výkon práce, dokazuje len tú skutočnosť, že od 11.4.2017 do 11.4.2018 bol žalobca práceneschopný. Samotná práceneschopnosť, resp. neschopnosť na výkon funkcie však nie je jedinou podmienkou pre vznik nároku na príplatok k nemocenskému. Ako už bolo vyššie uvedené, ďalšou podstatnou podmienkou je, že touto dočasne práceneschopnou osobou musí byť počas celého obdobia práceneschopnosti len sudca, čo v prípade žalobcu splnené nebolo

34. Nie je dôvodná ani námietka, že výklad, ktorý zaujal správny súd, je diskriminačný a v rozpore so zásadou nezávislosti sudcu. a neuvádza, voči ktorým skupinám osôb v rovnakom alebo obdobnom postavení ako on, by mala byť aplikácia § 93 ods. 1 cit. zákona, použitá v preskúvanom rozhodnutí, diskriminačná. Výklad správnych orgánov a správneho súdu taktiež nemôže zasiahnuť ani do nezávislosti sudcu (konkrétne žalobcu), keďže sa dotýka osoby, ktorej funkcia sudcu už zanikla. Zánikom funkcie sudcu, ako už bolo vyššie uvedené, nastupujú iné inštitúty na podporu bývalých sudcov v starobe a samotné poukazovanie na potrebu posilňovania nezávislosti a nestrannosti sudcu v čase, keď už sudcom nie je, sa kasačnému súdu javí ako účelové.

35. Pokiaľ žalobca argumentuje ustanoveniami zákona o soc. poistení v súvislosti s nemocenským poistením zamestnancov, konkrétne tzv. ochrannou lehotou, tieto ustanovenia v zmysle 102 ods. 1 zákona o sudcoch a prísediacich sú vo všeobecnosti aplikovateľné aj na sudcov. Aplikáciu príslušných ustanovení zákona o sociálnom poistení, ktoré sa vzťahujú na zamestnancov, súd žalobcovi neupiera. Samotným nepriznaním príplatku k nemocenskému sa právne postavenie žalobcu (aj keby bol sudcom) oproti ostatným poistencom - nesudcom - nemohlo zhoršiť, pretože ani im takýto príplatok nepatrí. Tvrdenie žalobcu, že postavenie sudcu ako ústavného činiteľa by bolo horšie ako postavenie zamestnanca, sa teda nezakladá na pravde a je aj účelové, pretože žalobca operuje s pojmom sudca, pritom však jemu tento status nepatrí.

36. Je tiež právne bezvýznamné, ktorý poskytovaný benefit, či príplatok k nemocenskému alebo príplatok za výkon funkcie sudcu, je pre žalobcu výhodnejší. Oba príspevky majú pre ich vznik zákonom stanovené rozdielne podmienky a nemôžu byť vyplácané súčasne. Nie je tiež právom žalobcu vyberať si, ktorý druh príspevku bude poberať. Podmienky vzniku nároku týchto príplatkov sú explicitne upravené zákonom o sudcoch a prísediacich.

37. Poukazovanie na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Nc/30/2012 či Ústavného súdu Slovenskej republiky ÚS 27/2015 nesúvisí s danou vecou, keďže v tu prejednávanom prípade nebolo sporné, že v období, za ktoré žalobca žiadal priznať príspevok k nemocenskému, už nebol vo funkcii sudcu a teda ani teoreticky nemohlo dôjsť k zásahu do oblasti materiálneho zabezpečenia sudcu.

38. Kasačný súd sa stotožnil so záverom žalovaného, že žalobcovi príplatok k nemocenskému za obdobie, v ktorom nevykonával funkciu sudcu, nepatrí a zákonodarca viaže nárok na príplatok k nemocenskému len na osobu, ktorá má status sudcu počas celého obdobia vyplácania nemocenského.

39. S právnymi námietkami žalobcu sa správny súd v rozhodnutí riadne a dôkladne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

40. O nároku na náhradu trov kasačného konania vo vzťahu k žalovanému bolo rozhodnuté podľa § 168 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že žalovaný ako úspešný účastník má právo na náhradu trov kasačného konania, ktoré mu ale kasačný súd nepriznal, pretože neboli splnené podmienky

výnimočnosti situácie. Žalobca ako neúspešný účastník kasačného konania podľa § 167 SSP a contrario v spojení s § 467 ods. 1 SSP nemá právo na náhradu trov kasačného konania.

41. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku **n i e** je prípustný opravný prostriedok.